

Die singulariteiten, die wij met onze algebraïsche Krommen krijgen, bezigen, het geeft, wij de in hunne natuur met ons in het algemeen (Althans niet de in het algemeen eenvoudigste functie, met behoud van twee bovendien twee kenmerken, wel op een beperkt gebied maar willen we het algemeen laten gelden, m.a.w. de in de laatste tijd, dan stoot men direct tegen singulariteiten.

Bij de algemeen bepaalde diatr. met zijn twee affel. in Nüt. Eukl. moet op analoge wijze als in Diotaat pot. theorie de stelling van Green worden gebruikt.

Men bedenke, dat in R_n een V_p en een V_q twee producten hebben:

$$V_{p+q} \quad (\text{of als } p+q > n: V_{2n-p-q})$$

$$\text{en een } V_{n-p+q} \quad (\text{of als } n-p+q > n: V_{n+p-q})$$

Bij de stelling van Green wordt gewerkt met \mathcal{V} (of \mathcal{V}) voor een \mathcal{V} . Dit kan eerst te veranderen voor een \mathcal{V} .

Maakt het hier misstake met het \mathcal{V} werken? M.a.w. met het product van die normaal (met V_p en V_{n-p}), die in de graad heeft te lage graden R_h ?

Waarschijnlijk niet, want het \mathcal{V} is niet het product van 2 planivectoren, maar een V_p - en planivector.

Het werkt de mistkruis op het ^{artiesten} artistiek genood? Als een riekelyk idee fixe, waaraan een veel menschen by den Man ook dat gericht van den arbeid is eevigdy, want hij ziet als zinnig leven dat van een menschen in zijn eigen tyd, en niet met den vlak van den arbeid, die drijft tot het zich opslaan in een idee fixe (waar dan tyden een wakke plek van het bestaan just redus wordt.)

2

1) ^{wie kunen werken met de taal, en hoe volgt eenig aantal woorden.} ^{met} Dit is het feit dat we met "alle eindhjge getalle" ⁽¹⁾ werken, ^(sameling) ^{logica} gedaan hebben, n. l. werken met in eenheden afgegrensd gedefinieerde axioma's, waar niets oneindigs meer in voor komt.

De hyperb. meetk. is de meetk. op de bol van de punten met zwaartez. ^{puntor} ^{met} ^{Zwaartez.} ^{meas.} ^{van} ^{aan} ^{de} ^{oorsprong}.

Het volgt uit de afbeelding op Eucl. ruimte, dat door de hyp. P_2 er zoveel vectoren zijn, als vanden rot. en dier. met eindhjge energie zijn, als je wilt. In hogere hyp. ruimte echter zijn ze er niet!

Heb een "element A" en rot. in elk punt P_2 een eindig "element B", dan komt een $m+n$ element, waarna de begrening bestaat uit 1°. alle elemente B, opgericht in de begrening van A. (sam. een $(m+n-1)$ ruimte) 2°. de $(m+n-1)$ -ruimte, waarin men kan voortgaan in en de richting van A of langs een begrening van een der B's.

De beide lijn-afgeleiden van een scalardistr. ^{scalaire} (en dus ook de 2 soorten ^{hyper}scaldistr., die b.v. in een sferische ruimte duideljk niet komen) door vectoren met negatieve (of aantal n) dimensies aan de hand.

4

Het algemeen - continuüm
van 2 of meer elementen is
expansief, niet in het algemeen

~~Principe is dat elke twee punten in een rechte lijn
door beweging van de lijn, dat is een rechte lijn,
niet op een punt met alle kenmerken van het algemeen
niet is te betrekken, althoof met de juiste beweging
het is die de beweging open zijn sluit. (in verband
met "Principe", "Principe", "Principe" en "Principe" in verband met "Principe",
"Principe", "Principe", "Principe" en "Principe".)~~

Ik kan niet de Punkt bewegen wel voff, dat ik
het continuüm opbouw, allen kan ik niet spreken
van de "machtigheid" en van ^{in het algemeen met in de verband} ^{gevoel die zij het algemeen in de abstrakte} ^{van de lijn}

~~Het is de vraag, of het mogelijk is te denken dat
in de lijn, die beweging is niet het algemeen is
de beweging is niet.~~

Intusschen kan ik alleen het eindpunt van de gebouwen
aan op te bouwen (dat is de instructie van de tijd;
die primair is), het meerdere, welk, niet zelf te
kunnen bouwen. (het is de ruimte, het is niet
breuk mij, geen verminderting king van mij zelf.)

En zoo ook, als ik mij zelf tegen de ruimte
overmuntelijk, bring ik er een klein coördinaat op aan
(eindpunt van de verandering van de veranderingen
b.v. maat, maar ook b.v. hoek, of ^{of luchtvaart} ^{of temperatuur} ^{of plaats}), en
voer die in als coördinaat

~~Het is geraden v. l. vlak volgen~~
~~de v. l. bewegelijkheid~~
~~volgens, die man niet volgt~~
~~als men dat~~
~~geraden naar~~
agglomerat van alle punten met rational
coördinaten.

De Universiteit dient de baas te zijn
naar haar zelf
in het wetenschappelijk en haar doel voor
de menscheit.

Voorspellen
gekeerd op
de voorwaarde
van minimum
energie.

Van aan v.d. veldigheid ^{veldeigenschap} trap der hyperbolische
minim. Voor eenige energie zou ook nog in
uitwendig-omwendig kleinheidsdethe ^{uitwendig} ^{omwendig} van het
boloppervlak de potentiaal anders dan 0 kunnen
zijn. Maar neem nu die functie I dan gaat
ook voor de d_n functies door de stelling der
pot.-functies, dat er geen mogelijk is
met negatieve divergentie.

En die een mogelijk I -functie voorgewen
veld voor waarden van ~~potentiaal~~ ^{tech} u in dir. u u
dan achteraf ^{tech} een met de veldigheid
te zijn.

Men beweert niet te leren in het dagel. leven;
daar stou u.

Tot de vernieuwing van jezelf door
rechtlijnige daden, hoort het lichthouding
postulaten ^{vergewant} in de natuur (in ^{verw.}
dand in) ^{zijn} ^{attentie} tot die dingen van de ^{natuur}
te beperken, en te kennen van die gewonte
van weten volgens je eigen vernieuwing ^{is}
(evenlichterboorwaade, mechanische verklaring),
om u op grond van die weten te kunnen
bestrijden of behandelen.

dit, dan je
u wilt niet
er natuurlijk
zijn
1) voor de Michelson
in een stuk marmer
een kuilt vooruit
welriek "in de een
dusom het is
zoo rich een menscheit
rechtlijnig, lichte traal in
de natuur, om dat te
strekken tot zijn uit
lijpige rechtlijnig.

De functies der natuur voortdurend en allen
continn en dat is minner menschen, vennis kerly king
 Maar dat na bewezen met om ege scheping;
 de analytische functies, is ^{verader} physisch zonder
 waarden.

Dats my merken, dat in de natuur in 'Formidj
 kleine de continuiteit met $\delta y, \delta x$, doet is
 niet toe. Om vermitterly king is en eenmaal,
 ons geen plotselinge sprongen te kunnen
 denken, maar continn sequente van veran-
 dering en dimensie londen punten zonder
 verandering. De orenge klein dultje gem
 my toek meer op nieuw klein afmeting
 de continn verloop.

En axiomatic system is een wiskunde
 systeem van kombinatoriek. Maar het
 intuïtieve mathematische systeem is veel
 eenvoudiger.

(Hilbert Verh. d. 83) Het bestaan van
 het 3de punt moet toch eerst nog
 worden bewezen.

Er is een verzamelingsgroep der rational
 punten: neem maar die lineaire bewegings-
 transformaties, die reële coëfficiënten hebben

Beschouw de moleculairhypothese als
 middel om met reduceerbare relaties door
 de wet der grootte getallen. Eenvoudige af te
 leiden.

En met de voorgaande...
alle...
...
...
...

In het betoog van het krachtveld der hyperbolische ruimte ontbreekt een schakel, n.l.:

Heeft een X_{rot} de veld-eigenenschap, dan heeft ook haar $\int \nabla \cdot T_2(z)$ de veld-eigenenschap. Immers anders kon het door de rotatie een dwingend bepaalde veld, wel iets anders zijn dan $\int \nabla \cdot T_2(z)$, die er door een inwendige bolfunctie van zou verschillen.

[Handwritten scribble in a circle]

Waarom is dat schakel is waarschijnlijk te licht aan te stellen (zie 4. prog. verder).

~~Waarom een inwendige bolfunctie heeft een schijnlyk in steeds minuscule energie. En een veld heeft een energie. Het is een functie als $\int \nabla \cdot T_2(z)$ als veld voorwaarde van $\int \nabla \cdot T_2(z)$ alle krachten buiten van lagere orde dan -2~~

Om de consequentie van rotatie die voor de inwendige bol van Euclidische ruimte te maken, wordt er het best gesproken als limiet van een hyperbolische hypersfeer

~~alle gaten dichter na water dichter in ^(d.w.z. beginnend met en op) ^{grootte} ^{grootte}
 groot deel en hepp. ruimte, ~~graffiteit~~
 in de distal. v. g. en overbrank, en loods.
 op de overbrank, en hepp., in loods
 elke die dist. iets geeft te $\int \Delta T$
~~punt in ^(de dist. v. g. en overbrank) ^{grootte} ^{grootte}
 is de onderbrank de debetel ^{beveeren}~~~~

~~Men geteld eens dat dit roo was, dat dus
 $\int \Delta T (r)$ minder ondig stein word, dan
 U. Dan zou dus $\int \Delta T (r) = U$ en te
 behygen als $\int \Delta T$, maar dan toch, when
 ook wel $\int \Delta T$ nog enger ondig klein
 word, dan de U. Maar dan is ook $U = \int \Delta T (r)$~~

[
 Je kunt altijd twee ~~bolle~~ bolle in heppels ruimte
 met hun oppervlak tegen elkaar gezet denken,
 en zo een zidote ruimte vormen. De
 limiet hiervan is met twee volledige heppels
 ruimte tegen elkaar aan.]

VII

W

~~Het onderwerp van dit verhandelen is de
 bepaling van de gewicht, de lengte
 van de vectoren. Het is nu
 de vraag: 1° hoe en 2° hoe
 3° hoe te bepalen en 4° hoe
 En dit is ook een heel klein contact met
 valf 3° en dan hebben we een klein veld~~

[Van een distr. met alle ^(rotatie / dusge open in 2-eindige of behouding in 4-eindige) ~~zijn alle~~ krachtlijnen in
 2-eindige gesloten, ook al is er ^(oneindig) ~~over~~ ^(nog) rotatie:
 om de distr. by die rotatie te volgen, moet ik
 krachtlijnen nog ^(oneindig) ~~veel~~ maal zo ver
 volgen, maar den ~~bol~~ in 2-eindige bereik
 ik voort.]

~~Wilt ik dus van Eend. of dubb. ruimte en
 formele opstelling, en of het helijc van
 de veldlijnen, dan moet ik drie termen
 nemen. Het is nu maar de vraag, of ook
 de term onder 3^e is te splitsen in elementen~~

14

2° is het ord. get.,
volgend op alle
getallen 2°; het
keft als card. get.
Maar 2° is zelf en
cardin. get., en volgt
niet blint op de
cardin. getallen 2°.

~~Door een individueel deel van de tweede klasse
gekleefd, welk deel een deel is
van de tweede klasse, is het mogelijk
dat de tweede klasse de eerste klasse
is, en de eerste klasse de tweede klasse
is.~~

(van spreken
physica of
mathem. olijen)

(Naar aanl. van Heron's bewijs) Het is niet waar,
dat er een natuurwet ~~bestaan~~ mogelijk is, die
in elke Teilung en element uitkeert. In 2°
toch zeggen: ^(als it) een levent individuen Teilung
voor 2°, en ik vraag hem er een element uit te
kiezen, dan volgt hij er een (volgend uit zijn levent,
structuren), wat 1° geldt dit alleen voor de
definierbare Teilungen, en 2° is het niet zeker,
dat hij hetzelfde voor beide 2° kunnen, als
ik hem dezelfde Teilungen in 2 verschillende talen
voor lei.

~~Alle Cantorsche getallen der ^{tweede} eerste klasse
kan ik opschrijven met een eindig aantal tekenen.
Maar die tekenen zijn de minste vormen symbolen
met behulp van het "in dat en voortge", zoo b.v.
stel $w^u = w_1$; en het algemeen te vormen symbool
bstaat uit een oneindig reeks van te vormen ~~tekenen~~
achter elkaar.immers hebben we een fundamenteel
reeks van symboolvorming, dan hoort ook
het grenselement van die reeks tot een symboolvorming
men hebben al diegrens-symboolvormingen. Immers
de tweede machtheid slus ook de met
een eindig aantal van zulke symbolen geschreven
getallen der tweede getalklasse.~~

Geef ik een afbeelding van een punt van A
in een systeem van volge oorden, dat
het niet afteelbaar is.

[~~Op het cont. volgens 2. talig systeem
de 2de getalclassen " de 2 voorbeeldige operaties~~

~~dan kan ik beide vgs elkaar afbeelden in het continueum
recht zoo volgeordent. ("loopende geordent")~~

~~Zoo moet dan ook zijn op te geven het kleinste~~

~~getal van:~~
0,1
0,01
0,001
0,0001
0,00001
...
en van: $w+1$
 w^2+1
 w^3+1
 w^4+1
...

~~en van: 0,1
0,11
0,111
0,1111
0,11111
... $w+1$
 w^2+1
 w^3+1
 w^4+1
...~~

~~Maar hier heb ik niet veel aan: ik beeld van
beide zoo maar een klein deel af en al wat
ik van de beide volwelheden zoo het krijg, blijft
afteelbaar.~~

[Beide (cont. en 2de classen) bestaan uit de volheid
van punten an basaal ("en elk "punt" a basaal"
is meer of te verschillend), en het bouwen op elk
punt staat van en afteelbaar getallen lichaam.
(by 1° byvorb. en rationaal systeem, by 2° en systeem
volgens de Cantorsche normaalform)

Maar nadre aan deiding van het "punt an basaal"
is niet mogelijk, anders zou het vallen in een
oud afteelbaar getallen lichaam. De ordnung
van de verschillend "basalen" op het continueum,
die ik achteraf empirisch merke volgens de oneindige
decimaalbreuken mag ik by mijn selgheid of analogy
"basaal" by de 2de getalclassen willekeurig niet zoo
als by 2° van punten in het continueum voortuitem. idem
is dat alles gelyk

16

~~Inmers is niet bij onze visie, dat de waaier
 van een rijk land met ~~...~~ tot het "pauze
 van hasard" (bij het continuüm) dus moet het
 dat ook verdragen bij de 2de gebalke.~~

en de waaier is de rijk
 van een rijk land met
 van de 2de gebalke

de natuur is een vage aan roeping van
 de natuur ~~...~~, waarp
 we ons vermistelij kief, die toepassend op
 delen der natuur, waant we een geheel
 natuur frachten op te bouwen, toepassen,
 en zoo kief we valsche illusie beeld
 die allig om hoovaandij laat bestaan?

~~De Wohlordnung der 2de gebalke bestaat
 in een Wohlordnung der verschillende lichamen
 er van, die is bij het continuüm
 ook direct aan weig.~~

~~Wardt het "pauze van hasard" geprojecteerd
 op een afgeleiden hoovaandij, dan kan
 het niet an ders dan door een (empirisch)
 oneindige decimaalbreuk ~~...~~ Einde kan
 voort, want dan ~~...~~ van het hasard mag
 zijn, en hadden we om eij ~~...~~~~

~~...~~

~~...~~

T is niet op w af te bulden door een eindige met;
 maar T komt ook niet klaar door een eindige werke;
 maar, T vormde in oneindige tijd, blijft in onder haar
 vorming steeds op w afbeeldbaar. En dat is het eenig
 wat ik kan zeggen. T is mit die aard der zaak dat;

Inmers de Teilmenge kan 'onbekend' zijn
 en de ondergrens
 van boven of benaderd worden
 baser

Was c met de 2 vloer overeen te den zender
 en dan c met de 3e vloer overeen te den zender
 opgebouwd met punten in zender. (20-bleefschijf)
 Maar dat gaat niet, want ik moet meer 200 ellen schrik
 punt of kan dus alle van de 2e vloer afgelezen. De
 2e vloer; de "onbekend"; door hem te worden in 18
 en met een zender; ~~de 2e vloer~~ in de c in functie en kwam
 regneren in onder
 de 2e vloer gebouwd

is af (door de math. inductie, die in ons is).
 Het bewijs (Cartes Begruining § 16 D) spreekt
 van afpe ^(verste) punt. rekken: die allen hebben
 geselementen, ξ die ook tot T looven (§ 15, c)
 bij bewijs at allen: de afpe T kan niet door een
 afpe punt. rekken worden voorgesteld.
 Maar T is niet af, de kwarter van dus over
 mit. afpe punt. rekken moeten loopen, maar
 die kennen wij niet, die staan buiten om
 vermit erby king

~~In twyfel kan ik mij T afdenken, als ik de
 probab. teoorak pro fater, dat ik een
 getal met T kan benadren, door aditoren.
 volgens zijn dat de rechte naar links te
 bepalen, de weten wat het dal twyfel 1 en ϵ_0 ,
 dan twyfel ϵ_0 en de ϵ_0 van de machtigheid der ϵ -getallen
 zo krijg ik ~~de~~ aditoren volgens T bewadings.
 Vermin.~~

Maar nu is der T niet men loopen geordend,
 en gaat ook haan machtighedsbewijs niet
 meer door.

Wij hebben in twyfel het "netus eingen" van enige
 getallen in de simpelste ^{enkelvoudige} ~~ruimte~~, een
 de "met" of ^{van normaal} ~~in den by de~~

[Cantor in zijn afleiding van : machtigheid $\text{cont.} = 2^{\aleph_0}$ zegt, dat je met alle rationale getallen mag afrekken van alle reële g. Tallen. Het zijn onbegrijpelijk dingen: de eerste bewijzing, de laatste zijn haer in de natuur. Er is dus zin, waarvan ik zonder vermet des machtigheid bij de groep der rationale getallen plus iets mag veel een alle rationale getallen mag opstellen zonder verandering der machtigheid: in dien zin kan ik niet met een machtigheid van cont. denken.]

[Dat een rechtshakig woord. atelal niet in elke Mannigfaltigheid mogelijk is, blykt b.v. uit Minding M.A. 55.]

(Poincaré Enseignem 16 p. 270) de optelling is niet te definiëren, wel de afbrekking ^{optelling} Hilbert klaagt (Eus. 7 p. 90) over de paradoxen gevolg van Frege's opvatting van zelfdefinierendheid (die overigen op een regelmatigeren voetstuk van ons niet bezig leggen). Hij zegt: de logica is zeker nog niet een genog. De fout hiervan is: de logica moet waken op de wijsbegeerte; niet omgekeerd.

(ib. p. 92) De definitie van = wordt niet gelijkelijk herovername als de gewone begreeping van een formule met = is. Het is dus zinloos.

Van het bewijs van de prinj. grondstelling is noodig of het is... Arch. (Klein, Over eerste herbeleg der Lob. Pr.) of de axioma's der omgrenzing (Zehner, M.A. 58); men in elk geval een van beiden. (Hilbert's laatste.)

~~De axioma's kunnen afhankelijk zijn (d.w.z. er is geen Existenz van het eene zonder het andere), en toch beide worden voor den axiomatiche opbouw van -~~

Axioma's kunnen afhankelijk zijn (d.w.z. er is geen Existenz van het eene zonder het andere), en toch beide worden voor den axiomatiche opbouw van -

Het mijne wiskundig werk is niet parasitair, want het be-
trofken eerder op de straat; de logistiek wil die wraak
kan dus blijven bij een gewone ras, de laatste willen bij
een godeloosheid.

De (p. 155) onderscheidt 3 phasen: 1. Descriptions
2. Pappus. 3. De overgang van projectiviteit naar
Möbius. Hij gebruikt geheel een Archim. axiom;
en handelt in te p. 16 met Hilbert's eerste axioma.
Te oetbehoorlijk steeds de hyperb. meetk. mee om te
Voor de phasa 2 gebruikt hij de congn. axiom's. (Het
Archimedische was ook mogelijk geweest.) onder uitloeiing
van de omkeer baarheid der streek; Dehn had de
p. 16 dan onder uitloeiing v. minste. axioma's van congn.
entia. (Dehn gebruikt de minste. axioma in de vorm van
omkeer baarheid van de haak.). Voor 3 moet hij nu
nog de omkeer baarheid van de streek en bij steunen
(Hij is bij meent dat mogelijk dat axioma nog wel niet de andere
kan zijn af te leiden.)

Ovrigens is het een heel te Begrijping der
congruentie van Peano - Dehn - Hilbert; en spreekt
het probleem - die om; immers postuleren maar
dat bij de bewegings groep rechte lijnen in
elkaar overgaan.

Ze onmeetbaar? Hij staat in de reem. groepen $1 \text{ en } 2$,
als in de optelgroep $\frac{1}{2}$ groep $0 \text{ en } 1$. Hij is dus een weinig
onmeetbaar als $\frac{1}{2}$. Hij halveert (van de groep zelfs geheel wil ik hem
rij is die halvering te kiezen) eenvoudig een enkel uit de groep aan een
operatie.

In Hamilton. Whewell is niet waar dat logica is isoharmonen.
(Hij heeft niet in de wisk. der log.; maar in haar eigen strik.)

